

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל בהן שליט"א

גיליון מס' 346

פרשת וישלח

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל בהן שליט"א

שבעת הדברים שהמאמין צריך לבטח בהם על ה' ותבדק

לסכּוּם: יש שְׂבָעָה חֻלְקִים בְּעֵינֵי הָאָדָם שִׁישׁ לוֹ לְבַטֵּחַ בָּהֶם עַל הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ. הַרְאִשׁוֹן, עֵינֵי גּוֹפּוֹ בַלְבָד, כְּגוֹן לְדַאָּג לְבְרִיאֹתוֹ הַגּוֹפְנִית וְהַנְּפִשִׁית. הַשֵּׁנִי, עֵינֵי הַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ, כְּמוֹ לְצִאת לְעִבּוּדָה, לְקִנּוּת רְכוּשׁ דִּירָה וְכדו'. הַשְּׁלִישִׁי, עֵינֵי אִשְׁתּוֹ, כְּנִי וּבְנֵי בֵיתוֹ, אוֹהָבֵי וְאוֹיְבָיו. הַרְבִּיעִי, עֵינֵי הַמְצׁוֹת שֶׁקְשׁוּרוֹת רַק אֵלָיו. הַחֲמִישִׁי, הַמְצׁוֹת שֶׁקְשׁוּרוֹת לוֹ עִם הָאֲחֵרִים, כְּגוֹן צְדָקָה, אוֹ עֲבֹרוֹת הַקְשׁוּרוֹת אֵלָיו כְּלָפֵי אֲחֵרִים, כְּגוֹן לְשׁוֹן הָרֵעַ. הַשֵּׁשִׁי, הַגְּמוּל שֶׁיִּקְבַּל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַבָּא עֲבוּר מַעֲשָׂיו בְּעוֹלָם הַזֶּה. הַשְּׁבִיעִי עֵי, תּוֹסֶפֶת הַשֶּׁכֶר שֶׁבוֹרָא עוֹלָם נוֹתֵן לְאָדָם בְּעוֹלָם הָאֵמֶת עַל דְּרַךְ הַחֶסֶד וְהַרְחֻמִּים, וְזֶה שֶׁכֶר שֶׁמְקַבְּלִים אוֹתוֹ אֵלּוֹ שְׂאוּהֵבִים אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים לֵא, כ): "מִה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנִתָּ לִירְאֵיךָ פְּעֻלַת לַחֲסִים כִּי נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם".

הַדְּבָרִים שֶׁאָדָם חָיֵב לְהֵאֱמִין וּלְבַטֵּחַ עַל בּוֹרָא עוֹלָם כּוֹלְלִים שְׁנֵי סוּגִים עֶקְרִיִּים: הָאֶחָד, עֵינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַשֵּׁנִי עֵינֵי הָעוֹלָם הַבָּא. וְעֵינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה מֵתַחֲלָקִים לְשְׁנֵי חֻלְקִים: הָאֶחָד הֵם הַדְּבָרִים שֶׁהַמְטָרָה שְׁלֵהֶם לְהִבִּיא תּוֹעֵלַת בְּעֵינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַשֵּׁנִי הֵם הַדְּבָרִים שֶׁמְטָרְתֵם לְהִבִּיא תּוֹעֵלַת לְאָדָם לְעוֹלָם הַבָּא. וְגַם עֵינֵי הָעוֹלָם שֶׁמְטָרְתֵם הַעוֹשֶׂה אוֹתָם הִיא לְהִבִּיא תּוֹעֵלַת בְּעוֹלָם הַזֶּה נְחָלְקִים לְשְׁלוֹשָׁה חֻלְקִים: הַרְאִשׁוֹן, דְּבָרִים הַמְבִיאִים תּוֹעֵלַת רַק לְגוֹף הָאָדָם בַּלְבָד, הַשֵּׁנִי דְּבָרִים הַמְבִיאִים תּוֹעֵלַת לְפָרְנִסְתּוֹ לְמִמוּנוֹ וּלְנִכְסָיו הַשּׁוֹנִים כְּמוֹ דִּירָתוֹ וְשֶׁאֵר רְכוּשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְהַשְּׁלִישִׁי שֵׁי דְּבָרִים הַמְבִיאִים תּוֹעֵלַת עֲבוּר בְּנֵי בֵיתוֹ וְאִשְׁתּוֹ, קְרוֹבָיו, אוֹהָבֵי וְאוֹיְבָיו וְשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם. כְּמוֹ כֵן עֵינֵי הָעוֹלָם שֶׁמְטָרְתֵם לְהִבִּיא תּוֹעֵלַת לְעוֹלָם הַבָּא נְחָלְקִים לְשְׁנֵי חֻלְקִים: הַרְאִשׁוֹן, חוֹבוֹת הַלְּבָבוֹת וּמַעֲשֵׂי הַמְצׁוֹת הַמְטָלוֹת עַל הָאֲבָרִים בְּדְבָרִים שֶׁקְשׁוּרִים רַק לְאָדָם עֲצָמוֹ וְאֵין לוֹ בָּהֶם צָרַךְ בְּאֲחֵרִים, כְּמוֹ הַנְּחֹת תְּפִלִּין, לְאָכַל כֶּשֶׁר, צְנִיעוּת וְכדו'. וְהַשֵּׁנִי, הֵם הַמְצׁוֹת שֶׁלֹא יוֹכֵל אָדָם לְעֵשׂוֹת אוֹתָן אֲלֵא בְּשִׁתּוֹף אֲחֵרִים, עַל יְדֵי שִׁיעֵשָׂה אֶת הַפְּעֻלָה עִמָּהֶם אוֹ שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ עִמּוֹ, כְּמוֹ נְתִינַת צְדָקָה, גְּמִילוֹת חֶסֶדִים, לְמוּד תּוֹרָה לְאֲחֵרִים, זְכוּי הַרְבִּים וְלְהַזְהִיר אֲחֵרִים מִלַּעֲשׂוֹת רַע. וְעֵינֵי הָעוֹלָם הַבָּא מֵתַחֲלָקִים גַּם הֵם לְשְׁנֵי חֻלְקִים: הַרְאִשׁוֹן, הַשֶּׁכֶר שֶׁהַיְהוּדִי מְקַבֵּל עַל פִּי הַדִּין עֲבוּר הַמְצׁוֹת וְהַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁעֲשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַשֵּׁנִי הוּא הַשֶּׁכֶר שֶׁבוֹרָא הָעוֹלָם נוֹתֵן מֵעֵבֶר לְמַה שֶׁמּוֹגִיעַ לְאָדָם, וְהַשֶּׁכֶר הַזֶּה נִתֵּן לְצַדִּיקִים וְלַחֲסִידִים שֶׁהַשֶּׁתְּדִלוֹ מֵעֵבֶר לְיִכְלַת שְׁלֵהֶם, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת הַשֶּׁכֶר הַזֶּה בְּעוֹלָם הַבָּא.

אִפֹּן הַבְּטָחוֹן בְּבוֹרָא עוֹלָם בְּמַה שְׁנוֹגֵעַ לְפָרְנִסַת הָאָדָם וְיִתֵּר עֵינֵינוּ לְאֲחֵר שֶׁהַרְחִיב לָנוּ רַבְּנּוּ בַחֲזוֹ"י בְּפֶרֶק הַקּוּדֵם אֶת חֲמִשָּׁת הַיְסוּדוֹת לְבְטָחוֹן בַּה', שֶׁכְּבָר בְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה נִקְבַע כָּל הַעֲתִיד לְהִתְרַחֵשׁ עִם הָאָדָם, וְכָל הַגּוֹרָמִים הַנִּרְאִים לְעֵין הָאָדָם אֵינִים הַסְּבָה לְכָל מַה שְׁנוֹצֵר בְּעוֹלָם, וְשֶׁהַקְּב"ה צוֹפֶה וּמִבִּיט עַל כָּל מַחְשְׁבוֹת בְּנֵי הָאָדָם וּמַעֲשֵׂיהֶם, וְשֶׁחּוֹבֵת הָאָדָם לְבַטֵּחַ רַק עַל ה' לְבַדּוֹ, וְשֶׁהַבְּטָחוֹן בַּה' מוֹעִיל לְאָדָם רַק כִּאֲשֶׁר הוּא מִשְׁתַּדֵּל לְקַזֵּם אֶת מַצְוֹתָיו, וְשֶׁרְצוֹן ה' מִתְקַזֵּם עַל יְדֵי הַשֶּׁתְּלִשְׁלוֹת סְבוֹת וְאֲמָצְעִים שׁוֹנִים, וְרַק לְאַחַר שִׁיְהִי דְּבָרִים אֵלּוֹ בְּרוּרִים לְאָדָם - תְּשֻׁלָּם בּוֹ הַיְדִיעָה לְבַטֵּחַ רַק בְּבוֹרָא עוֹלָם וְלֹא בְּשׁוּם דְּבָר אֲחֵר. עֵתָה מְבַאֵר לָנוּ רַבְּנּוּ בַחֲזוֹ"י אֶת אִפֹּן הַבְּטָחוֹן, כְּלוּמַר, כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבָּהֶם הַבְּטָחוֹן בַּה' יִתְבַּרְךְ בֹּא לְיַדִּי בְּטוֹי בְּכָל שְׁבַעַת הָעֵינֵינִים שֶׁהַזְּכִיר. מִתּוֹךְ סִפְרוֹ שֶׁל הַרְבֵּי יִגְאֵל כַּהֵן. "שַׁעַר הַבֵּיטָחוֹן".

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

הסגולה הידועה לשמירה
"ערבה חבוטה"
של הרב יגאל בהן

בואו ונחיה שורפים בפעילות "יביע אומר"
יקבלו בנותנה עם שליח עד הבית
03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
החמ"ס ל"ח א"ח ותי"ח

יום	ת"א	חיסה	ב"ש
כניסה:	16:17	16:17	16:21
יציאה:	17:08	17:08	17:12
ר"ת:	17:39	17:39	17:44

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:01

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זיסק זצוק"ל

הנהגת "כללי הפסיקה" - אחת המהפכות החשובות של מרן

אחד הדברים שצריך לשים לב אליהם מה שמרן עשה כאן בעולמנו, זה הכללים בפסיקה ההלכתית. עד שהוא לא היה, הכללים היו מפוזרים בספרי השו"ת למיניהם, וכמעט אף אחד לא ידע מהם לצערנו. יש היום רבנים, ראשי ישיבות, אלו שבעיקר מדברים ברדיו גם כן, שאין להם שום כללים בהלכה, הכל פוסקים איזה סברה שנראה להם, או מצאו איזה פוסק, משנה ברורה או איזה מישהו, פוסקים כמותו, שום כללים בהלכה אין להם.

מי שילמד "יביע אומר" הרבה יראה בתוך הדברים כמה כללים נפלאים יש. אם זה כללי התלמוד והפוסקים, כללי הראשונים, כללי האחרונים, כללי מרן השלחן ערוך, כללים אלו כללים חשובים מאוד.

אנחנו ישבנו על זה בזמנו בשנת תש"ל תשל"א. הייתי צעיר לימים, הייתי עובר בלילות על יביע אומר אחרי הסדר. כבר אז הוצאנו כללים נפלאים מתוך יביע אומר. יותר מאוחר חיברנו על זה שלושה כרכים של "עין יצחק" - כולם מדברים על הכללים, וזה חסר, חבל. אני נפגש עם כל מיני ראשי ישיבות, תלמידי חכמים, בקיאים בש"ס, יודעים את כל הלמדנות שיש בש"ס, אבל כדי להגיע להלכה למעשה, אני רואה שחסר להם בכללים, לא יודעים מה זה ספק ברכות להקל, מתי קיבלנו הוראות מרן, מתי מנהג נגד מרן, כל הפרטים, פרטי פרטים, שלושה כרכים עשינו, ישבנו על זה חמש שנים רק על הכללים האלו לבד, וזה בזכותו של מרן שלימד אותנו בספרים שלו את

כללי הפסיקה שלאורם אנחנו הולכים (מתוך ספר הזכרון השנתי למרן "קובץ בית יוסף תשפ"ג" מבית המרכז למורשת מרן. להשיג באתר מורשת מרן שופס ובמוקד: *8759 או 03-3080794

שאלות ותשובות
מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם מותר להשכיר דירה לאדם שמחלל שבת?

תשובה: מעיקר הדין מותר להשכיר דירה למחלל שבת באופן שהשוכר יכול לשכור דירה אחרת, ואין בזה איסור "לפני עיוור" ולא מסייע לדבר עבירה, ומכל מקום מצוה לשדלו בדברים ולהסביר לו חשיבות שמירת השבת ובעז"ה יתקבלו דבריו [שו"ת יביע אומר ח"ב סי' טו].

שאלה: השותה תה האם צריך לברך ברכה אחרונה?

תשובה: אם שותה את התה בזמן שהוא רותח אין לברך עליו בורא נפשות כיון שאינו שותה התה בכדי שתיית רביעית, אולם אם נתקרר התה ושותה בבת אחת מברך אחריו בורא נפשות, וכן הדין במרק, ובשונה מקפה שאף שנתקרר לכתחילה אין לברך. ומכל המקום המברך ברכה אחרונה על קפה שנתקרר יש לו ע"מ שיסמוך. (שו"ת יביע אומר ח"ט או"ח סי' ק"ח)

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמי שליט"א

המלך דוד חילוקי דעות

במאמרים הקודמים הרחבנו על חילוקי הדעות שהיו בן דוד ליהונתן, בדבר יחסו של שאול כלפי דוד, דוד חשש ששאול מחפש הזדמנות להרוג אותו, ולעומתו יהונתן היה סבור ששאול לא רוצה להרוג את דוד, וחששו הוא חשש שווא, הרד"ק (שמואל א כ, ב) מבאר, מדוע לא חשש יהונתן שאביו רוצה להרוג את דוד. - מפני שיהונתן תלה את רדיפת אביו ברוח הרעה שהיתה פוקדת אותו, ומכיון שאין רוח זו מצויה כעת, אין לדוד לחשוש שאביו ירצה להורגו בכל העת. ובפרט על פי ביאורו של ה'קהלת יעקב' (הובא 'משבצות זהב' שמואל א עמוד שנה, הערה קכט), שהרוח הרעה שביעתה את שאול סרה ממנו לאחר שנחה עליו רוח הנבואה בבית שמואל הנביא (כמתואר לעיל פרק יט), ומפני כל הסיבות שהוזכרו כאן, היה סבור יהונתן שדוד חושש לשווא, ואין בכוונתו של אביו להורגו.

מבחן ראש הודש

מכיון שדוד ויהונתן היו חלוקים בדעתם לגבי כוונתו של שאול, הציע דוד המלך לבדוק את העניין אחת ולתמיד, בדיקה זו נקראת בשם מבחן 'ראש חודש', ומבאר ה'מנחה קטנה' (שמואל

בית ההוראה
"עשה לך רב"
בנשיאות מו"ר הרח"ג יגאל כהן שליט"א
ובראשות הרב נריה ברבי שליט"א

**יש לך שאלה בהלכה?
רוצה להתייעץ עם רב?**

חייג: 2381*

**קו לימוד יומי לנשים ובנות
מתוך ספר
"שער הבטחון המבואר"**
מאת הרב יגאל כהן שליט"א

2 - 3 דקות ביום
להצטרפות חייגי: 054-8502066

**קו לימוד לגברים
בספרו של
הרב יגאל כהן שליט"א**
שיעור קצר של כ-2 דקות
מידי יום

בטל: 077-4017828 שלוחה 52

א כ, ה-ו) מה היא תוכניתו של דוד. דוד המלך הציע, כיון שמחר חל ראש חודש, והוא רגיל לסעוד עם שאול סעודת ראש חודש, ברצונו להעדר מסעודה זו על ידי שיהונתן ישלח אותו כעת מביתו של שאול להתחבא בשדה עד לאחר ראש חודש, וכאשר שאול יברר מדוע לא הגיע דוד לסעודה? יאמר יהונתן לאביו שדוד היה כאן (כלומר אינו מתחבא מפניך), אלא שקראו לו ממשפחת אביו לבוא לבית לחם מפני שיש להם 'זבח משפחה', שבכל שנה רגילה משפחתו לזבוח זבחים בזמן הזה, כנראה על נס שאירע להם (רלב"ג שמואל א כ, ו), ואם דוד לא ישתתף ב'זבח משפחה', ידאג אביו שמא אירע לו אסון עם הפלישתים, ותפגע שמחתו, יהונתן יאמר, שדוד הפציר בו כמה פעמים עד שנאות לאשר לו ללכת לבית אביו. הסיטואציה הזו מזכירה את המקרה הקודם, כששאול הטיל את החנית לכיוונו של דוד, ודוד יצא מביתו ללא נטילת רשות, ושאל ראה בכך פגיעה בכבוד מלכותו, והגיב בחריפות כששלח שומרים לשמור על דוד בביתו כדי להורגו עם שחר, וכעת כשהלך דוד לבית הוריו מבלי לטול את רשות המלך, שיש בכך פגיעה בכבוד המלכות, תבחן תגובתו של שאול האם יגיב בחריפות על הליכתו של דוד.

העושר מביא איש?

ויאמר עשיו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך וגו' קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלקים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח (לג, ט, יא)

לאחר הפגישה הדרמטית בין יעקב לעשיו, מפציר יעקב בעשיו לקבל ממנו את המנחה ששלח אליו שכללה עזים, גמלים, פרות ואתונות. עשיו מסרב בתחילה, אך לבסוף ניאות. הבה נטה אוזן לדו-שיח בין השניים, ונבחין בהבדלי הניסוח הדקים שביניהם. שואל עשיו את יעקב: "מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי?", כלומר, מדוע שלחת אלי את כל הצאן והבקר הללו? יעקב משיב כי ביקש למצוא חן בעיניו, אך עשיו דוחה את המתנה מתוך נימוס: "ויאמר עשיו יש לי רב, אחי, יהי לך אשר לך". אולם יעקב ממשיך לדחוק בו לקחת מנחתו מידו, ומנמק זאת במלים "כי חנני אלקים וכי יש לי כל".

הרב כלי יקר מבחין בין התנסחותו של עשיו לסגנונו של יעקב, ומסיק שבהבדל בין הביטויים "רב" ו"כל", מתמצה השוני הגדול בין השניים. בביטוי "יש לי רב", בו השתמש עשיו, אנו מזהים חוסר סיפוק, כאילו אמר: יש לי הרבה אמנם, אבל אין לי הכל, ויש עדיין מקום לשיפור מצבי הכלכלי. המלה "רב" מתייחסת לכמות, ועשיו, המוכר לנו מהפרשה הקודמת כאיש חומרני וגס, מייצג את התפיסה של המרדף אחר החומר מתוך דמיון ששם חבוי האושר. יעקב לעומתו, מתבטא על רכשו "יש לי כל". לכאורה, התבטאות תמוהה, שכן למי באמת יש את הכל? אלא שיעקב מבטא את הרגשותו, שהינו שמח בחלקו, וחש שיש לו הכל ואינו חסר מאומה.

ובל נשכח, זהו אותו יעקב, שבבורחו מעשיו, על אם הדרך בין באר שבע לחרן, עמד והתפלל לאלוקים בטרם ימשיך בדרכו, וכך אמר: "אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש" (לעיל כח, כ). לא ביקש יעקב לחם ובגדים בשביל לסחור בהם ולהתעשר, כי אם לצורך קיומו.

ובמה טמון ההבדל בין השניים? בנקודת האמונה!

יעקב אבינו, באמונתו הגדולה, יודע כי כל רכשו מגיע מאת הבורא, ולכן מדגיש לעשיו "חנני אלקים". תפיסה זו הביאה את יעקב לשנן תדיר לעצמו: "הרי הקב"ה חפץ בטובתי, ואין גבול למה שהוא מסוגל לתת, ואם הוא בחר להעניק לי רכוש במדה כזו ולא יותר, כנראה שיש לכך סיבה. הוא יודע בדיוק מה טוב עבורי, ואת זה הוא מעניק לי". ויותר מכך, יעקב העביר לעשיו את המסר שגם אחרי יקח ממנו את כל המתנות ששלח לו, עדיין הוא ירגיש שיש לו "כל", משום שגם כשהוא מחסיר מרכושו, אין זה פוגע בתחושתו שיש לו את כל צרכו.

השקפתו של עשיו לעומתו, שונה לחלוטין. הוא אינו מסכים עם העיקרון שהכל מתנת חנם מהבורא, ובטוח שכל ממונו ורכושו - הגיעו לו הודות לכוחו וכשרונותיו. ממילא כל הזמן הוא חי בהרגשה מתמדת של חוסר שאינו יודע שבעה. יש לו מאה, אך הוא רוצה מאתיים, וכשאינו מצליח להשיג את מבוקשו, הוא שוקע בעצבות ובמרמור. גם קשה לו לראות את חברו מצליח, ותחושת הקנאה והתאווה אוכלות את לבו.

הבה נתבונן, אדם בעל תודעה כמו של יעקב, הוא הרי האדם המאושר ביותר, שכן מה שמביא את האושר אינו העושר, אלא הסיפוק, וזה מגיע רק מאמונה! לאדם כזה, אין צורך ביתרה גדולה בחשבון הבנק כדי להרגיש מאושר. וכבר למדונו חז"ל "איזהו עשיר - השמח בחלקו" (אבות ד, א).

ואם כן, במקום להשתדל בריבוי הנכסים, מוטב להתאמץ בחיזוק האמונה. יש בנותן טעם להוסיף את אשר פירש הגאון רבי רפאל בירדוגו זצ"ל בספרו "מי מנוחות", שיעקב אבינו ידע כי כל אשר יקנה האדם יותר ממה שצריך לו למאכל ולמלבוש, אינו לו קנין גמור אלא קנין המדומה. ולכן למרות שליעקב היה "רב", התייחס רק למה שהוא בשבילו קנין גמור, ולכן אמר "יש לי כל", דהיינו יש לי כל סיפוקי, והנותר אינו שייך לי ואינו קנייני.

וכתב הרב "חובות הלבבות" (שער הבחינה): "את שאלת הצדיקים מאת ה'. לא ישאלו המתורות, רק הדבר המכריח בלבד, שאי אפשר לו לאדם שיחיה בלעדיו. ובידוע כי נטיית האדם אחר בקשת המותרות, הוא גורם לו מהומות רבות. ועל כן איש הירא את ה', ראוי לו שיהיה שמח בחלקו ושיסתפק במועט, ושלא יתאוה המותרות, ויטיב לבו ביראת ה'". מעשה במלך שבנה ארמון מפואר במרכז העיר. סביבו נטע גן נאה מלא במיני עצי פרי, ופרחים ססגוניים קישטו אותו סביב.

בחזית הארמון נתלה שלט מפתיע: "הארמון והגן שסביבו ינתנו במתנה מידי המלך, לאיש אשר שמח בחלקו. הרואה עצמו מתאים, מוזמן להיפגש עם המלך".

עוברי אורח אשר חלפו בסמוך והבחינו בשלט, משכו בכתפיהם והמשיכו הלאה. ידעו הם בתוך תוכם שאין הם באמת שמחים בחלקם.

והנה עבר שם איש עשיר ונכבד, שזכה לעושר כבוד ומשפחה מפוארת. האיש היה מדושן עונג ומאושר בכל ענייניו, ולכאורה אינו חסר מאומה. ראה את השלט ואמר בלבו "למי יחפץ המלך לתת את הארמון אם לא לאיש אשר כמוני...".

פנה הישר אל ארמון המלוכה, והזמין פגישה עם הוד מלכותו. כאשר ניתן לו האישור להיכנס, הציג עצמו כאיש השמח בחלקו, עשיר הוא, ואינו חסר דבר, ואם כן רואה הוא את עצמו מתאים לקבל את הארמון.

"שוטה שבעולם", נזף בו המלך, "אם שמח אתה בחלקך כאשר דיברת, מדוע לטשת עין על ארמוני, הלא די לך במה שיש לך, ולמה תחמוד את אשר לרעך?" ... (אוצרותינו).

גיל הנגרות

משפחות רבות בימנו עוברות את השלב שהילד או הילדה סביב גיל ההתבגרות מחליטים לחפש עניין בחיים, לאתר את ה"אני" הפרטי.

כמעט בלתי אפשרי לספור את המשברים והקשיים הנלווים לחיפוש הנלהב של המתבגר.

הם יורדים מהדרך שההורים ציפו ורצו שילכו בה, לעיתים המשפחה מצליחה להתגבר תוך זמן קצר על התקופה הזו אך לעיתים קרובות התקופה הזו אורכת זמן ארוך.. ארוך מדי.

כולם מחכים ומצפים שיחזרו לדרך אבותינו הקדושים אן למרבה הצער נראה שהם ממש בכיוון ההפוך.

אם נשכיל בסיעתא דשמיא ונתבונן קצת מעבר נוכל להשתדל לצלוח גם את התקופה הזו.

חשוב לזכור! כי בכל גיל הילד מחפש אהבה, בתחילת ינקותו הוא דורש אהבה ללא בושלה ולאחר מכן הוא מצפה לה בשקט בשקט מבלי שיראו זאת כלל.

החום והאהבה חייבים להגיע מהבית מגיל קטן, לא לחכות שיחפשו חום בחוץ - כי שם הוא שורף, והגבול דק מאוד.

בזמן שנער פורק עול תורה ומצוות, יורד קצת מדרך המלך ומחפש חוויות בחוץ - אנו בתור אמהות חייבות לא לשכוח להרעיף חום ואהבה בגבול הקיבולת של הילד.

תמיד לומר ולתת לו הרגשה שאנו פה בשבילו בכל רגע ואוהבים אותו כמות שהוא.

לא אוהבת כי "אתה עוד תהיה צדיק", או אוהבת כי "אתה מברך מידי פעם",

אלא - אוהבת אותך לא משנה באיזה מקום אתה נמצא ולא משנה מה אתה עושה, גם בתהום העמוקה ביותר אני שם איתך.

הרב אורי זוהר שליט"א אמר שכאשר נער חוזר ב-4 לפנות בוקר ממקומות מטונפים, האם צריכה לחכות לו עם עוגיה ותה מכוסה בפתק "אני אוהבת אותך"!

בלי תנאים, ללא סיבות, פשוט אוהבת אותך.

חובה להתאזר בסבלנות, להבין שלנשמה הזו שהיא גם הילד שלך ישנו מסלול בחיים, מסלול שהנשמה היקרה הזו צריכה לעבור בין אם נרצה ובין אם לא.

לא הכול תלוי בנו - בעצם הכול לא תלוי בנו. לנשמה הזו יש שותף שלישי! או יותר מדוייק השותף הראשון! הקב"ה

הוא המחליט את הדרך שכל אחד צריך לעבור בעולם הזה. תפקידנו הוא לא לקלקל יותר, למזער נזקים, להתפלל מעומק הלב ולאהוב לא משנה היכן הם נמצאים. הקב"ה נמצא איתנו גם בשאלות תחתיות, מחיה אותנו ומרעיף עלינו שפע גם במקומות הנמוכים ביותר, ואנחנו? קשה לנו לקבל ילד שמתבלבל בדרך? צריך להבין את העובר על הנוער - יש להם פער עצום בין השכל שיודע שיש בורא לעולם, שיודע שצריך להתפלל, לברך, ליטול ידיים, כי לימדו אותו את כל זה, השכל יודע את כל המשימות ה"תובעניות" הללו, אך הרגש לעומתו לא מרגיש את כל זה... הפער בין השכל לרגש עצום ובאיזשהו שלב הוא מתפוצץ כי כל אחד רוצה לעשות את מה שהוא מרגיש ולא לתפקד כל ימיו כרובוט, כי כך צריך או כי לא נעים מהשכנים. מגיל מאוד צעיר צריך לחיות עם הילדים את אהבת הבורא, שהקב"ה אוהב אותנו לא משנה מה נעשה. גם אם עוברים עבירה חובה ללמד כיצד מבקשים סליחה במילים שלנו ולהסביר שהשם תמיד אוהב אותנו וסולח לנו.

הקב"ה הוא אבא. אבא שאוהב ואיתנו יד ביד בכל מקום שנפנה.

לעיתים ללא כוונה רעה הורים מעלימים מילדיהם פרטים אלו ואז הפער בין השכל לרגש גדל. נמאס להם מהר לקיים מצוות ולקבל על עצמם עול תורה כי ישנם דברים אחרים בחוץ שמפתים את הרגש שלהם, והוא מתגבר על השכל.

נשתדל להקטין את הפער ומקטנות לנווט את הרגש לאהבת הבורא ולדרך התורה והכי חשוב - פשוט לאהוב ולחבק. תמיד. ללא תנאים. בהצלחה!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור:

054849130

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמור שליט"א

כוחו של הצדיק

בפרשת השבוע אנו עדים למפגש העצום בין יעקב לעשיו, אין לנו שייך ושייך בגדל הענין שהיה שם ומהות הפסוקים, אבל אנו נשתדל ללמד את התורה לפי כוחנו ונקבל מזה כח לעבד את ה' בתבונה שמו.

בפסוק כתוב שבשיא המפגש ביניהם: "וירץ עשיו לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקוה ויבכו". איך הגיע מהפך כזה שעשיו נמס בצורה כזו.

התשובה נעוצה בכוחו הגדול של יעקב - המדות הנעלות. יעקב אבינו הגיע לדרכה גבוהה של מדות מתקנות - האדם השלם, והצליח להכניע בזאת את עשיו הרשע.

מכן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל הגיע פעם לבקור בצרפת, ועסקני הקהלה היהודית בצרפת החליטו לערר לו קבלת פנים השמורה למלכים ורוזנים, פנאה לכבוד התורה. כאשר נחת מרן זצ"ל בשדה התעופה, נפרש לכבודו שטיח אדם, ורכבו זכה ללווי משטרתני נכבד. וכך השיגה נסעה משדה התעופה ועד הבית הנקטת המרפזי.

כאשר הגיעה השיגה לבית הנקטת המרפזי פנה מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל לרבה הראשי של צרפת רבי יוסף סטרוב זצ"ל ובקש לומר 'מי שברך' לכל השוטרים שלוו אותו.

אמר לו הרב סטרוב הם לא יבינו.

התעקש מרן שביבאו והוא יברך אותם, והרב סטרוב יתרגם.

פניי הדף היומי

מאת הרב יהודה מרדכי זכאי שליט"א

קריאת התורה בטעמים

ויבינו במקרא זה פיסוק טעמים (נדרים דף לז:)

בסוגינתנו מובאת מחלוקת בין רב לר' יוחנן מהו טעם ההיתר של מלמדי תינוקות של בית רבן לקבל שכר על לימוד פסוקים, לדעת רב נטילת השכר היא על כך שהמלמד שומר על התינוקות, ולר' יוחנן הטעם משום שהוא מלמד אותם טעמי המקרא, שעל ידי ניגון הטעמים יודעים לשייך כל מילה בפסוק לפנייה או לאחריה. עוד מבואר בסוגיא האם מקורם של טעמי המקרא הוא מהתורה או מדברי חכמים. ורבינו החיד"א בספר שם הגדולים כתב שראה בספר טוב טעם שטעמי המקרא נתקנו על ידי חכמי טבריה לאחר זמן התלמוד, והחיד"א דחה דבריו מסוגינתנו משמע שטעמי המקרא הם הלכה למשה מסיני והביא דברי רשב"י בתיקוני הזהר ושבח ומעלת טעמי המקרא.

והנה נפסק שולחן ערוך (סימן קמב) קרא וטעה אפילו בדקדוק אות אחת מחזירים אותו. וכתב הרמ"א דוקא כשטעה בקריאה בטעות שמשנה את הענין אבל אם טעה בניגון הטעמים או בניקוד אין מחזירים את הקורא אבל גוערים בו. אמנם מדברי מרן בבית יוסף משמע שאפילו בטעות שאין הענין משתנה בגללה כגון במקום לקרוא אברם קרא אברהם או להיפך גם מחזירין אותו, אולם בטעות בדקדוק או בטעמים ולא משתנה המשמעות בשל כך אינו צריך לחזור. וכך פסק בפר"י חדש. ובטעות בטעמים שמשנה את הענין כתב המשנה ברורה שם שגם לדברי הרמ"א מחזירים את הקורא וגם היכן שקרא את שם השם אם יש טעות בטעמים שמשנה את הענין מחזירים אותו. ובספר ק"ש החיים שם כתב שיש לנו להחמיר כשיטת מרן ובפרט שעל פי הסוד ישנם סודות גדולים בניקוד ובטעמים. וראוי להביא בהקשר לכך את דברי מרן (סימן קלט) שאם הקורא בתורה או מי שעולה ורוצה לקרוא לא הכינו את הקריאה פעמיים או שלוש פעמים לא יעלה לקרוא.

הרב סטרוב קרא לשוטרים, ומרן זצ"ל בברך אותם ברכה מעמק הלב. הרב סטרוב תרגם את הברכה, וכל השוטרים התרגשו.

נשיא צרפת באותה העת ה' ז'אק שיראק, הוא ספר לרב סטרוב שהוא קבל משוב מהשוטרים שאמרו: שהאפיפיור של היהודים בברך אותם בברכות גדולות רק על לוי, וכמה הוא אדם מיחד. אמר הנשיא דע לך שבזכות זה התלטיי שמהיום והלאה כל בקשה שתביא לי בענייני דת אאשר לכם. תראו מה הכח שיש לצדיק להשפיע.

ספר הגאון הצדיק רבי יעקב גלינסקי זצ"ל שהחזון איש שלח אותו לעשות פעילות רוחנית בחדרה, והוא אמר לחזון איש: שיש לו ילדים קטנים ואין גן חרדי או דתי רק גן חלוני, הגננת חלונית הילדים סוגי הבתים, מה עליו לעשות.

אמר לו מרן החזון איש היית בגן, אמר כן, שאל אותו מה היה תלוי על הקירות, אמר סתם דברים בעלמא, אמר לו החזון איש תבקש מהגננת לתלות תמונות של צדיקים ותכניס את הילדים לגן.

נסע הרב גלינסקי לחדרה פנה אל הגננת בבקשה שהוא רק מבקש שתשים תמונות של צדיקים והוא יביא לה את זה, הגננת התנגדה, והרב גלינסקי חזר לגור בבני ברק.

רואים מה הכח של הראייה של הצדיק אפילו בתמונה, החזון איש לא בקש שום דבר אחר, תמונות של צדיקים, כי הוא ידע את כח ההשפעה שיהיה, הבה ונבין מה כח של "היה עיניך רואות את מורכך", להסתכל על פני צדיק, ולזכות ללמד מדרכיו אמן.

עוד נפסק בשולחן ערוך שם (סעיף ב) לגבי מושבים ומקומות שיש בהם מנין ואין מי שידוע לקרוא כראוי בתורה בדקדוק וטעמים אפילו הכי יקראו בתורה בברכה כהלכה, והטעם שבמקרה שאי אפשר לתקן עדיף שיקראו כך מאשר שתבטל קריאת התורה, ומכל מקום כתב במשנה ברורה שיעמידו ליד הקורא בתורה משהו עם חומש יקראי ויסייע לקורא בתורה.

שותפים!
בשעה טובה קיבלנו היתר לעוד שתי קומות

ולכם יש אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום

מטר 36x400
חצי מטר 36x200
אמה 36x100

ניתן להנציח להצלחה/לרפואה/לע"י

צרו קשר:
03-8000770

ניתן לרכוש במחיר מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. ליצירת קשר בפלאפון 0527630352 כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה חינום בטלפון 0559302663

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברה"ב הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

גד תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים